

Sygn. akt IV Ka 912/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Adam Pietrzak (spr.)
Sędziowie:	SSO Elżbieta Marcinkowska SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Ewa Ślemp

przy udziale Władysławy Kunickiej-Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 5 stycznia 2016 r.

sprawy **R. D.** z d. S.

córki A. i K. z domu T. (...) roku w W. z art. 228 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 21 października 2015 r. sygnatura akt II K 179/15

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym, w tym wymierza 300 złotych opłaty za to postępowanie.

Sygn.akt IV Ka 912/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 października 2015 r. (sygn.akt II K 179/15) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu po rozpoznaniu sprawy R. D. oskarżonej o to, że w dniu 24 czerwca 2004r. w W., w związku z pełnieniem funkcji publicznej lekarza konsultanta z zakresu kardiologii zatrudnionego przez dysponujący środkami publicznymi Zakład Ubezpieczeń Społecznych i zobowiązanego do przeprowadzania badania lekarskiego oraz wystawienia konsultacji odnośnie dolegliwości kardiologicznych starającej się o świadczenie rentowe z tytułu niezdolności do pracy M. T., przyjęła od niej korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 500 zł, to jest o czyn z art. 228§1 kk. oskarżoną R. D. uznał za winną popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 228§1 kk i za to na podstawie art. 37a kk wymierzył jej karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 20 (dwadzieścia) złotych.

Na podstawie art. 45§1 kk orzekł wobec R. D. przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 500 (pięćset) złotych.

Zasądził od R. D. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i wymierzył jej opłatę w kwocie 300 (trzystu) złotych.

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca oskarżonej na podstawie art. 444 kpk w całości na korzyść oskarżonej.

Na podstawie art. 427§2 i art. 438 pkt 2 i 3 kpk zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1.naruszenie przepisów postępowania, mających wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 4,5§1 i 2 kpk, 7 kpk i 410 kpk polegające na:

- nieuwzględnieniu okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonej, w szczególności tego, że konsultacja kardiologiczna zrealizowana przez oskarżoną sformułowane w niej wnioski doprowadziły do utraty świadczeń rentowych przez M. T., co przemawia za tym, że R. D. żadnej korzyści majątkowej nie przyjęła,

- przyjęcie za punkt wyjściowy analiz założenia, że oskarżona jest winna, zamiast zastosowanie wobec niej zasady domniemania niewinności,

- dowolnej zamiast swobodnej ocenie przeprowadzonych dowodów z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oraz okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonej, które skutkowały przyjęciem przez Sąd pierwszej instancji, iż wina oskarżonej R. D. co do zarzucanego jej czynu nie budzi wątpliwości,

- rozstrzygnięcie kluczowej wątpliwości, której nie usunięto w postępowaniu dowodowym, a mianowicie czy w kopercie wręczonej oskarżonej przez M. T. były pieniądze – na niekorzyść oskarżonej,

- potraktowanie wskazań sądu odwoławczego de facto jako dyrektywy zmiany oceny materiału dowodowego pod kątem uznania oskarżonej winną, co stanowi naruszenie normy z art. 410 kpk wskutek błędnie interpretowanej przez Sąd pierwszej instancji zasady z art. 442§3 kpk,

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający na nie istotny wpływ, polegający na przyjęciu przez Sąd pierwszej instancji, iż okoliczności zdarzenia wskazują na przyjęcie przez oskarżoną korzyści majątkowej, podczas gdy materiał dowodowy zgromadzony w niniejszym postępowaniu na to nie wskazuje,

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał na niego istotny wpływ, polegający na ustaleniu, że pierwsze zeznanie M. T., w którym opisała przebieg zdarzeń jest najbardziej wiarygodne i wskazuje na to, że w kopercie były pieniądze, w sytuacji gdy analiza zeznań tego świadka w zestawieniu z innymi dowodami powinna prowadzić do zupełnie odmiennych ustaleń.

W konsekwencji skarżący wniósł o uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu oraz zasądzenie na podstawie art. 632 pkt 2 kpk na jej rzecz od Skarbu Państwa zwrotu wydatków poniesionych z tytułu ustanowienia obrońcy z wyboru w wysokości 4.920 zł, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji celem ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd I instancji zgromadził obszerny materiał dowodowy, prawidłowo go ocenił, a wyprowadzone wnioski przekonująco uzasadnił.

Ocena materiału dowodowego zgodna jest z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

Zawarty w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wywód, w którym sąd rejonowy poddał zgromadzone dowody ocenie pod kątem ich wiarygodności (k.378-380 akt sądowych) czyni zadość wspomnianym zasadom i wskazaniom.

Wnioski, do których doszedł tenże sąd mieszczą się w granicach swobodnej oceny dowodów, w żadnym wypadku nie można im zarzucić dowolności.

Zarzuty apelacji sprowadzają się do polemiki z ustaleniami sądu I instancji nie zawierając argumentów mogących skutecznie podważyć trafności toku rozumowania przedstawionej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Sąd rejonowy odwołuje się w treści wspomnianego uzasadnienia do zapatrywań i wskazań sądu odwoławczego, który uchylał poprzedni wyrok zapadły w przedmiotowej sprawie, dokonuje przy tym szczegółowej analizy materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień M. G. i zeznań świadka M. T..

Powody, dla których sąd rejonowy dał wiarę zeznaniom M. T., w szczególności pierwszym relacjom z postępowania przygotowawczego – powołanie cytatu mającego kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia w sprawie, zestawienie kolejnych relacji świadka, odniesienie się do opinii psychologicznych są w ocenie sądu odwoławczego w pełni przekonujące.

W powiązaniu z wyjaśnieniami M. G. zeznania te tworzą logiczny, spójny ciąg dowodowy stwarzając podstawę do dokonanych przez sąd rejonowy ustaleń faktycznych.

Kwalifikacja prawna przypisanego oskarżonej czynu nie budzi zastrzeżeń.

W świetle okoliczności sprawy i dyrektyw art. 53 kk brak jest podstaw do uznania uprzedniej kary za rażąco niewspółmiernie surową w rozumieniu przepisu art. 438 pkt 4) kpk.

Mając na względzie powyższe sąd okręgowy orzekł jak na wstępie.

Orzeczenie o kosztach oparte jest na przepisie art. 636§1 kpk i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.

pd